

ДО

ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЖАЛБА

Допълнение към жалба вх.№ВСС-2877 от 05.04.2017г.

От Катя Иванова Аспарухова
с адрес за призоваване

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

с вх.№ВСС-2877 от 23.02.2017г. подадох молба до ВСС-СК */приложение 1/* с искане по чл.193, ал.6 от ЗСВ във връзка с приключилия конкурс за ВАС */обявен с протокол №10/25.02.2016г./*, като изразих и допълнително становище с нова молба в срока на произнасяне */приложение 2/*. С оглед това, че ВСС е колективен орган и съобразно чл.57, ал.5 от АПК, доколкото първото заседание е на 28.02.2017г., то срокът за произнасяте изтече на 15.03.2017г.. От този момент се формира мълчалив отказ. В едномесечния срок по чл.149, ал.2 от АПК за оспорване с молба вх.№ВСС-2877 от 05.04.2017г. */приложение 3/* поисках да ми бъде предоставена информация по искането ми */заб. на сайта на ВСС от протоколите на КАК и на СК нямаше никаква/, ако не –както считах, че няма произнасяне - ЗАЯВИХ, ЧЕ оспорвам мълчаливия отказ /МО/*. Съответно предложих с молбата по реда на отзива по чл.97 от АПК да се постанови очаквания от мен акт. С протокол №15 от заседание от 11.04.2017г. */приложение 4/* във връзка с посочения конкурс първите двама кандидати бяха повишени по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ, а на останалите 3-ма молбите ни с т.11,3 бяха отложени до произнасянето на СК по въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл.28, чл.50 и чл.195, ал.3 от ЗСВ. Следва да отбележа, че този въпрос беше поставен с т.20 на заседание от 14.03.2017г. на СК */приложение 5/*, но беше отложен за следващо заседание за предоставяне на становище на Инспектората, каквото няма до сега.

МОЛЯ ДА ПРИЕТЕТЕ, ЧЕ това т.нар.отлагане има характер на спиране и същото е НИЩОЖНО –постановено е в срока по чл.97 от АПК, в който СК на ВСС е имала правомощието или да издаде акта, или да постанови изричен отказ или да препрати жалбата ми срещу МО на ВАС. Отделно от същото –

като спиране е нищожно, освен поради липса на компетентност и поради нарушение на материалния закон, доколкото нито един орган не може да постанови подобен акт за спиране -за неопределен срок и без причина, която да е относима към спора. СК на ВСС може при конкретното произнасяне да тълкува закона и съответно да го приложи или не. Предварителни общи становища дали ще прилага или не определена норма нямат обвързващ характер, а биха могли във връзка с принципа за предвидимост по чл.13 от АПК да оповестят критериите за приложение, но при случаите на оперативната самостоятелност, в която хипотеза не е приложението на чл.193, ал.6 от АПК.

Следва да се има предвид, че към момента на депозиране на молбата ми, към формиране на МО и обжалването му, свободните места във ВАС са общо 5. Две от тях са заети понастоящем по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ като освободени по смисъла на нормата /едно от напуснал съдия и едно от пенсиониранел се/, като по отношение на трето място -а именно на съдия освободен, поради несъвместимост по чл.165, ал1 т.7 от ЗСВ – на заседанието на 14.03.2017г. КАК на СК, ведно с местата, които ще се овакантят по чл.28, чл.50 от ЗСВ- предлага да се считат за освободени и да могат да се заемат вкл. и по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ. Посочи се по-горе, че на това заседание на започналата дискусия дали тези места са окончателно или временно овакантени –СК не взе решение, а отложи въпроса за сл.заседание за окомплектоването му със становище и на Инспектората.

Другите две бройки по щата на ВАС, освободени от заемане – са 2, предназначени за заемане от външен конкурс и с промените в ДВ бр.62 от 09.08.2016г. в чл.176, ал.1 т.2 от ЗСВ останали за заемането им единствено по реда или на чл.193, ал.6 от ЗСВ или при обявяване на нов конкурс за повишаване.

Моля да имате предвид изложените ми подробни съображения в допълнителната ми молба към искането до СК на ВСС /приложение 2/, които накратко маркирам по следния начин:

Относно горепосочените 2 бройки: чл.193, ал.6 от ЗСВ и Наредба 1/2017г. използват израза „освободена длъжност“, а не свободна /приложение 6/. Изрично наредбата изключва новоразкритите бройки в чл.43, ал.5 и се опитва да даде дефиниция, че „освободена“ е тази длъжност, което е била заета по време на конкурса, а след това освободена /§.2/. В становището си по повод

проекта на наредбата, което прилагам и което беше възприето изцяло от Пленума на ВСС/приложение 7/, изразих мнение, че с подзаконов акт не може да се дава дефиниция на израз в закона. Отделно това определение е ограничително и не обхваща въпросните две бройки, които *ex lege* са претърпели законова трансформация с изм. ЗСВ ДВ бр.62/2016г.. За тях в закона ИМА ПРАЗНОТА, поради което ПО АНАЛОГИЯ на същия и предвид разписания изричен ред с наредбата за обявяване на предстоящите за заемане места, които планирано ще се освободят /чл.2/ – считам, че тези бройки следва да се приемат за освободени. Няма възможност нито със закона, нито с наредбата да се обхване посочената хипотеза, тъй като тя е *ad hoc* и при последващи конкурси няма да има подобни места. Целта на чл.193, ал.6 от ЗСВ е да има помощна процедура, при непланирано освободени места, които да се заемат преди конкурса с цел ограничаване на командироването. Процедурата по чл.193, ал.6 от ЗСВ или е приложима за всички бройки и магистрати /не само за прокурорите, каквито решения има на ПК на ВСС/, или не е приложима. Недопустимо е „ЗАПАЗВАНЕТО“ на тези бройки за следващия конкурс, тъй като това би дискредитирало същия при неправилното приложение на чл.193, ал.6 от ЗСВ. Отделно от изложеното в нарушение на принципа на равенство по чл.6, ал.2 от КРБ – е недопустимо двете колегии на един орган да имат различен подход по приложение на чл.193, ал.6 от ЗСВ.

ОТНОСНО освободената бройка, поради несъвместимост: следва да допълня, че дали едно лице е част от временно или постоянно правителство е ирелевантно обстоятелство, както е ирелевантно дали е член на ВСС с пълн или предсрочно прекратен мандат. Въпросът е – дали, поради несъвместимост губи или запазва качество си на магистрат и съответно отговорът на закона е ясен - ДВЕТЕ КАЧЕСТВА СА НЕСЪВМЕСТИМИ, поради което лицето преустановява длъжността си на магистрат чрез ОСВОБОЖДАВАНЕТО МУ ОТ ВСС. ЗСВ не използва израза временно освободена длъжност, защото това би означавало лицето да е магистрат и да не губи качеството си –например каквито са членовете на КАК. При несъвместимост няма временен магистрат, а има НЕСЪВМЕСТИМ МАГИСТРАТ, поради което се и не ОТСТРАНЯВА от ДЛЪЖНОСТТА ДО ЗАВРЪЩАНЕТО СИ *ex lege*, а се ОСВОБОЖДАВА. Във връзка с последното на освободения магистрат, е дадено правото в определен срок, ако пожелае – да се завърне в системата без конкурс. Всякакви

аргументи за увеличаване на щата са доводи извън закона. До какво води упражненото право – е последица, която следва да има механизъм за регулирането ѝ, но не и за сметка на чл.193, ал.6 от ЗСВ. В тази насока е и становището на КАК на СК, изразено на заседанието на 11.03.2017г. на СК на ВСС.

С оглед изложеното по същество- моля да приемете, че по молбата ми има формиран в срока за произнасяне мълчалив отказ, тъй като няма изричен такъв. Произнасянето след срока и при подадена жалба, изразяващо се в т.нар.отлагане – моля да приемете, че е нищожно и не преклудира правото ми на жалба, поради липса на интерес. С оглед изложените по същество подробни съображения - МОЛЯ да уважите жалбата ми за отмяна на оспорения като незаконосъобразен мълчалив отказ по искането ми до ВСС вх.№ -2877 от 23.02.2017г.

Моля да изискате преписката от ВСС.

Моля да приеме представените от мен доказателства, препис от подробно развитите ми съображения с настоящето допълнение към основната ми жалба от 05.04.2017г. за ответника.

Моля да изискате обща справка от ответника за назначените от ПК на ВСС магистрати по чл.193, ал.6 от ЗСВ на бройки, освободени от заемане във връзка с измененията на чл.176, ал.1, т.2 от ЗСВ на апелативно и върховно ниво.

Прилагам –кв.за платена д.т.

С уважение: